

735 (2020-2021) – Nr. 11
ingediend op 3 november 2021 (2021-2022)

Advies

van de Raad van State

over het amendement

op het voorstel van decreet

van Tom Ongena, Nadia Sminate, Brecht Warnez,
Paul Van Miert, Katrien Schryvers en Kris Van Dijck

tot wijziging van deel 3, titel 4, hoofdstuk 1 en 2,
van het decreet van 22 december 2017
over het lokaal bestuur

Documenten in het dossier:

- 735 (2020-2021) – Nr. 1: Voorstel van decreet
- Nr. 2: Advies Raad van State
- Nr. 3: Motie houdende raadpleging Vlaamse Raad voor Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin en Vlaamse Ouderenraad
- Nr. 4: Amendementen
- Nr. 5: In eerste lezing door de commissie aangenomen artikelen
- Nr. 6: Verslag van de hoorzitting
- Nr. 7: Verslag
- Nr. 8: Amendementen
- Nr. 9: Advies van de Raad van State
- Nr. 10: Amendement

Vlaams
Parlement

RAAD VAN STATE afdeling Wetgeving

advies 70.278/3
van 3 november 2021

over

een amendement op een voorstel van decreet ‘tot wijziging van
deel 3, titel 4, hoofdstuk 1 en 2, van het decreet van
22 december 2017 over het lokaal bestuur’ (*Parl.St. Vl.Parl.*
2020-21, nr. 735/10)

Op 7 oktober 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Voorzitter van het Vlaams Parlement verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een amendement op het voorstel van decreet ‘tot wijziging van deel 3, titel 4, hoofdstuk 1 en 2, van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur’ (*Parl.St.* Vl.Parl. 2020-21, nr. 735/10).

Het amendement is door de derde kamer onderzocht op 26 oktober 2021. De kamer was samengesteld uit Wilfried VAN VAERENBERGH, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Arne CARTON, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 3 november 2021.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET AMENDEMENT

2. De voorgestelde artikelen 495/1 en 495/2 van het decreet van 22 december 2017 ‘over het lokaal bestuur’, zoals in te voegen bij de artikelen 5 en 6 van het voorstel van decreet ‘tot wijziging van deel 3, titel 4, hoofdstuk 1 en 2, van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur’,² dat op 1 juli 2021 is aangenomen in de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement,³ voorzien in de mogelijkheid voor welzijnsverenigingen met enkel openbare centra voor maatschappelijk welzijn (hierna: OCMW’s) of gemeenten als deelgenoot, om zelf een vzw of een vennootschap op te richten of om toe te treden tot een vzw of aandeelhouder te worden van een vennootschap.

Het voor advies voorgelegde amendement strekt ertoe het voorgestelde artikel 495/1 van het decreet van 22 december 2017 te wijzigen, teneinde autonome verzorgingsinstellingen uit te zonderen van de mogelijkheid om zelf een vzw op te richten of ertoe toe te treden.

VOORAFGAANDE OPMERKING

3.1. De Raad van State, afdeling Wetgeving, gaf op 1 juni 2021 advies 69.351/3 over het voormelde voorstel van decreet tot wijziging waarvan het thans voorliggende amendement strekt.⁴ Dat voorstel is grotendeels een overname van een gelijknamig voorstel waarover de Raad van State op 31 december 2020 advies 68.452/3 heeft gegeven.⁵ Voorts verleende de Raad van State, afdeling Wetgeving, ook advies 69.923/1/V over de amendementen nrs. 4 tot 8 op dit voorstel.⁶

¹ Aangezien het om een amendement op een voorstel van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² *Parl.St.* Vl.Parl. 2020-21, nr. 735/1.

³ *Parl.St.* Vl.Parl. 2021-21, nr. 735/7.

⁴ Adv.RvS 69.351/3 van 1 juni 2021 over een voorstel van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest ‘tot wijziging van deel 3, titel 4, hoofdstuk 1 en 2, van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur’, *Parl.St.* Vl. Parl. 2020-21, nr. 735/2.

⁵ Adv.RvS 68.452/3 van 31 december 2020 over een voorstel van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest ‘tot wijziging van deel 3, titel 4, hoofdstuk 1 en 2, van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur’, *Parl.St.* Vl.Parl. 2020-21, nr. 558/3.

⁶ Adv.RvS 69.923/1/V van 27 augustus 2021 over amendementen op een voorstel van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest ‘tot wijziging van deel 3, titel 4, hoofdstuk 1 en 2, van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur’, *Parl.St.* Vl.Parl 2020-21, nr. 735/8.

3.2. De Raad van State, afdeling Wetgeving, verleent, behoudens in geval van wijziging van de juridische context, hetgeen hier niet het geval is, in de regel geen nieuw advies over bepalingen die al eerder zijn onderzocht of die zijn gewijzigd ten gevolge van in eerdere adviezen gemaakte opmerkingen.

In zoverre het voor advies voorgelegde amendement een loutere overname is van het voorstel waarover de afdeling Wetgeving eerder al advies uitbracht, wordt verwezen naar de voormelde adviezen 68.452/3 en 69.351/3. Het thans voorliggende advies wordt beperkt tot hetgeen nieuw is in de voorgestelde regeling, namelijk de uitsluiting van de autonome verzorgingsinstellingen van de mogelijkheid waarin het voorgestelde artikel 495/1 van het decreet van 22 december 2017 voorziet.

Dienaangaande moet het volgende worden opgemerkt.

ALGEMENE OPMERKINGEN

4.1. Het voor advies voorgelegde amendement voorziet in een uitzondering op de toepassing van het voorgestelde artikel 495/1 van het decreet van 22 december 2017 voor “autonome verzorgingsinstellingen”, zijnde verenigingen voor maatschappelijk welzijn, opgericht met het oog op de exploitatie van een ziekenhuis of van een gedeelte van een ziekenhuis.⁷ Uit de verantwoording bij het amendement blijkt dat de indieners ervan beogen “de privatisering van ziekenhuizen” tegen te gaan.

Vermits het voor advies voorgelegde amendement echter enkel strekt tot wijziging van het voorgestelde artikel 495/1 van het decreet van 22 december 2017, en niet van het voorgestelde artikel 495/2, zouden autonome verzorgingsinstellingen enkel worden uitgesloten van de mogelijkheid waarin de eerst vermelde bepaling voorziet om een vzw op te richten of ertoe toe te treden, maar niet van de mogelijkheid⁸ om een vennootschap op te richten of er aandeelhouder van te worden.

Hierover om toelichting gevraagd, stelde de gemachtigde:

“Het is inderdaad de bedoeling om de autonome verzorgingsinstellingen volledig vrij te stellen van de regels bedoeld in de voorgestelde artikelen 495/1 tot 495/7 van het decreet lokaal bestuur.

De autonome verzorgingsinstelling is een publiekrechtelijke rechtspersoon opgericht met het oog op de exploitatie van een ziekenhuis of een gedeelte van een ziekenhuis.

Bij een grondige herlezing van het voorstel van het decreet tot wijziging van het lokaal bestuur hebben we vastgesteld dat het voorstel ook gebruikt zou kunnen worden voor de (gedeeltelijke) privatisering en commercialisering van autonome

⁷ Zie artikel 496, eerste lid, van het decreet van 22 december 2017.

⁸ Althans in de mate dat autonome verzorgingsinstellingen uitsluitend OCMW's of gemeenten als deelgenoot hebben.

verzorgingsinstellingen, zijnde van ziekenhuizen. Dat zijn er heel wat, vb. Ziekenhuis Oost-Limburg, Jan Palfijn Gent, AZ Brugge-Oostende en Aalst.

Bijna alle ziekenhuizen in Vlaanderen maken vandaag deel uit van een ziekenhuisnetwerk. Die netwerken zijn erkend als een VZW structuur. Het voorstel van decreet van 20 april 2021 creëert de mogelijkheid voor ziekenhuizen uit deze netwerken om een vennootschap op te richten.

Dat moet zeker vooraf uitgeklaard worden.

De indieners van het voorstel van decreet van 20 april 2020 vermelden in de memorie van toelichting niets over de autonome verzorgingsinstellingen. Het lijkt alsof hun voorstel er niet op van toepassing is. Echter door artikel 500 van het decreet zijn, behoudens enkele uitzonderingen, alle bepalingen met betrekking tot de welzijnsverenigingen ook van toepassing op de autonome verzorgingsinstellingen. De memorie van toelichting licht niet toe wat de gevolgen zijn van het voorstel op de autonome verzorgingsinstellingen. Het is niet duidelijk of het om een vergetelheid gaat van de indieners van het voorstel.

(...)"

4.2. Uit die toelichting lijkt te kunnen worden afgeleid dat de indieners van het amendement in werkelijkheid beogen om autonome verzorgingsinstellingen uit te zonderen van de regeling vervat in de voorgestelde artikelen 495/1 tot 495/7 van het decreet van 22 december 2017.

Artikel 500 van het decreet van 22 december 2017, waar de gemachtigde naar verwijst, luidt als volgt:

"De bepalingen van dit decreet met betrekking tot de welzijnsvereniging zijn van toepassing op de autonome verzorgingsinstelling, met uitzondering van artikel 286, § 2, 5°, artikel 485, derde lid, artikel 489 en artikel 490, met dien verstande dat het woord 'welzijnsvereniging' wordt gelezen als 'autonome verzorgingsinstelling'."

Teneinde het door de indieners van het amendement beoogde doel te bereiken, kan er niet mee worden volstaan het voorgestelde artikel 495/1 van het decreet van 22 december 2017 te wijzigen maar zou, onder voorbehoud van wat volgt, het amendement moeten worden vervangen door een amendement dat ertoe strekt in artikel 500 van het decreet van 22 december 2017 een verwijzing naar de artikelen 495/1 tot 495/7 van hetzelfde decreet toe te voegen. Dat amendement zou als volgt kunnen luiden:

"Een artikel 12 invoegen, dat luidt als volgt:

Art. 12. In artikel 500 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede 'en artikel 490' vervangen door de zinsnede ' , artikel 490 en de artikelen 495/1 tot 495/7'."

5.1. Indien het door de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement aangenomen voorstel van decreet ongewijzigd doorgang zou vinden, zouden op grond van het hiervoor aangehaalde artikel 500 van het decreet van 22 december 2017, zowel welzijnsverenigingen met uitsluitend OCMW's of gemeenten als deelgenoot, als autonome verzorgingsinstellingen met uitsluitend OCMW's of gemeenten als deelgenoot de mogelijkheid krijgen om vzw's en

vennootschappen op te richten of toe te treden tot een vzw of aandeelhouder te worden van een vennootschap.

In het voormelde advies 68.452/3 van 31 december 2020 heeft de Raad van State omtrent de voorgestelde regeling voor welzijnsverenigingen opgemerkt dat “[d]e doelstelling om door middel van de voorgestelde regeling welzijnsverenigingen mogelijkheden te bieden om, in samenwerking met bepaalde private rechtspersonen, de ‘meest gunstige constructie [te] verkiezen’ en ‘in een privaatrechtelijke structuur bepaalde subsidies te optimaliseren’, (...) moeilijk verzoenbaar [lijkt] met het grondwettelijk beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie en de bijzondere toepassing ervan inzake fiscaliteit (artikelen 10, 11 en 172 van de Grondwet)”⁹ op grond van de volgende overwegingen:

“De voorgestelde regeling doet immers een verschil in behandeling ontstaan tussen, enerzijds, de door een welzijnsvereniging opgerichte verenigingen en vennootschappen en, anderzijds, de andere verenigingen en vennootschappen waarmee de eerste categorie volgens de toelichting ‘in concurrentie kan treden’. De door de welzijnsvereniging opgerichte vereniging of vennootschap zal immers kunnen genieten van een aantal voordelen waarin de voorgestelde regeling voorziet, zoals de overdracht of de terbeschikkingstelling van infrastructuur of personeel of de gelijkstelling met een welzijnsvereniging voor het verkrijgen van erkenningen, vergunningen en subsidiëring, waar de andere verenigingen en vennootschappen niet van kunnen genieten.

Voorts ontstaat een verschil in behandeling tussen, enerzijds, de private rechtspersonen die deelgenoot worden van een door een welzijnsvereniging opgerichte vennootschap ten einde bepaalde diensten aan te bieden, en, anderzijds, de private rechtspersonen die gelijkaardige diensten aanbieden. De eerste categorie van rechtspersonen lijkt immers via de deelname aan de door een welzijnsvereniging opgerichte vennootschap de mogelijkheid te krijgen om – bijvoorbeeld via de uitkering van dividenden – mede te genieten van de voormelde voordelen, zonder de (fiscale en andere) voordelen die gelden voor de private sector te verliezen.

Nu het volgens de toelichting bij het voorstel uitdrukkelijk de bedoeling lijkt dat de door een welzijnsvereniging opgerichte vereniging of vennootschap ‘met de private sector in concurrentie kan treden’,¹⁰ lijken de voormelde verschillen in behandeling bovendien te kunnen leiden tot marktverstoring en oneerlijke concurrentie.^{11,12}

De Raad besloot dan ook dat “[d]e voorgestelde regeling moet (...) worden heroverwogen in het licht van het voorgaande”.¹³

⁹ Adv.RvS 68.452/3 van 31 december 2020, opmerking 8.2. In hetzelfde advies heeft de Raad van State ook vragen gesteld bij de beperking van de voorgestelde regeling tot welzijnsverenigingen met uitsluitend OCMW's of gemeenten als deelgenoot (opmerkingen 5.1 tot 5.3).

¹⁰ Voetnoot 12 van het aangehaalde advies: De gemachtigde stelde in dit verband: “(...) Het gaat hier om ondersteunende activiteiten. Dit kan gaan om patrimoniumbeheer, personeelsbeheer, administratieve ondersteuning, enzovoort. Het is niet ondenkbeeldig dat een marktspeler deze ondersteunende diensten aanbiedt vanuit de opgebouwde ervaring in de desbetreffende sector en dat een gelijkaardige dienstverlening wordt aangeboden aan andere publieke of private spelers.”

¹¹ Voetnoot 13 van het aangehaalde advies: Nog los van de vraag of de voormelde voordelen in sommige gevallen niet zouden kunnen worden beschouwd als een vorm van staatsteun.

¹² Adv.RvS 68.452/3 van 31 december 2020, opmerking 8.2.

¹³ *Ibidem*.

Het voorgaande geldt ook voor de mogelijkheid waarover autonome verzorgingsinstellingen met uitsluitend OCMW's of gemeenten als deelgenoot zouden beschikken om, door de combinatie van de voorgestelde artikelen 495/1 en 495/2 van het decreet van 22 december 2017 met artikel 500 van hetzelfde decreet, vzw's en vennootschappen op te richten of ertoe toe te treden of er aandeelhouder van te worden.

5.2. Onverminderd het voorgaande moet worden vastgesteld dat uit artikel 500 van het decreet van 22 december 2017 voortvloeit dat autonome verzorgingsinstellingen door de decreetgever in beginsel worden gelijkgesteld met welzijnsverenigingen.

In zoverre het voor advies voorgelegde amendement er daarentegen toe strekt de autonome verzorgingsinstellingen met uitsluitend OCMW's of gemeenten als deelgenoot uit te zonderen van de mogelijkheid waarin de voorgestelde artikelen 495/1 en 495/2 van het decreet van 22 december 2017 voorzien om een vzw of een vennootschap op te richten of om toe te treden tot een vzw of aandeelhouder te worden van een vennootschap, doet het een verschil in behandeling ontstaan dat moet kunnen worden verantwoord in het licht van het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.

5.3.1. In de verantwoording bij het voor advies voorgelegde amendement wordt onder meer het volgende gesteld:

“Toelaten dat een autonome verzorgingsinstelling die een ziekenhuis of een gedeelte van een ziekenhuis exploiteert verenigingen of vennootschappen oprichten, zou in strijd kunnen zijn met de federale regelgeving met betrekking tot de ziekenhuizen.”

Gevraagd met welke bepalingen van welke wetten of besluiten (of andere federale regelgeving) de verzelfstandigingsmogelijkheden voor autonome verzorgingsinstellingen die voortvloeien uit het voorstel van decreet, onverenigbaar zouden zijn, antwoordde de gemachtigde:

“Bijna alle ziekenhuizen in Vlaanderen maken vandaag deel uit van een ziekenhuisnetwerk. Die netwerken zijn vandaag erkend als een VZW structuur.

De gecoördineerde wet op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen van 10 juli 2008 bepaalt in HOOFDSTUK II. – Art. 15. – alinea 3. De categorieën van rechtspersonen die een ziekenhuis of een ziekenhuisnetwerk mogen uitbaten. De bevoegdheid inzake organieke wetgeving voor wat betreft het gezondheidsbeleid meer bepaald het beleid betreffende de zorgverstrekkingen in en buiten verplegingsinrichtingen (artikel 5, § 1, I, 1°, a), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 is voorbehouden voor de federale staat. Onder ‘organieke wetgeving’ worden de basisregels en krachtlijnen van het ziekenhuisbeleid verstaan.

Met het wetontwerp van 18 september 2018 tot wijziging van de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen, wat de klinische netwerking tussen ziekenhuizen betreft worden organieke regels vastgelegd voor de klinische netwerken van ziekenhuizen. Onder meer worden basiskennmerken, regels met betrekking tot het beheer en de besluitvorming, met inbegrip van interne adviesorganen, het statuut van de ziekenhuisarts en de betrokkenheid bij de besluitvorming van ziekenhuisartsen, algemene regelen met betrekking tot de structurering van de medische activiteiten, algemene regelen inzake boekhouding, financiële controle en mededeling van

gegevens bepaald. Deze domeinen worden uitdrukkelijk door de bijzondere wetgever bij de Zesde Staatshervorming in de voorbereidende werken als federaal aangeduid.

Locoregionale klinische ziekenhuisnetwerken zijn de op grond van de artikelen 128, 130 of 135 van de Grondwet bevoegde overheden voor het gezondheidszorgbeleid erkende duurzame en juridisch geformaliseerde samenwerkingen met rechtspersoonlijkheid tussen minstens twee op het ogenblik van de oprichting van het locoregionaal klinisch ziekenhuisnetwerk afzonderlijk erkende niet-psychiatrische ziekenhuizen, uitgezonderd ziekenhuizen die enkel beschikken over psychiatrische ziekenhuisdiensten (kenletter A, T of K) samen met gespecialiseerde diensten voor behandeling en revalidatie (kenletter Sp) of een dienst voor geriatrie (kenletter G), die zich binnen een geografisch aansluitend gebied bevinden en die complementair en rationeel locoregionale zorgopdrachten aanbieden.

De indieners van het voorstel van decreet hebben niet overlegd met de ziekenhuissector noch met de federale overheid terwijl dit nodig is gelet op het bovenstaande. Op zijn minst is er nood aan overleg en coördinatie met de bevoegde minister van Volksgezondheid de heer Vandenbroucke gelet op de federale bevoegdheden.”

5.3.2. Artikel 14/1, 1°, van de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 ‘op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen’ (hierna: de ziekenhuiswet) luidt:

“locoregionaal klinisch ziekenhuisnetwerk : een door de op grond van de artikelen 128, 130 of 135 van de Grondwet bevoegde overheden voor het gezondheidszorgbeleid erkende duurzame en juridisch geformaliseerde samenwerking met rechtspersoonlijkheid tussen minstens twee op het ogenblik van de oprichting van het locoregionaal klinisch ziekenhuisnetwerk afzonderlijk erkende niet-psychiatrische ziekenhuizen, uitgezonderd ziekenhuizen die enkel beschikken over psychiatrische ziekenhuisdiensten (kenletter A, T of K) samen met gespecialiseerde diensten voor behandeling en revalidatie (kenletter Sp) of een dienst voor geriatrie (kenletter G), die zich binnen een geografisch aansluitend gebied bevinden en die complementair en rationeel locoregionale zorgopdrachten aanbieden;”.

Artikel 15 van de ziekenhuiswet bepaalt:

“§ 1. Ieder ziekenhuis heeft een eigen beheer.

§ 2. De ziekenhuizen worden, overeenkomstig de door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, bepaalde voorwaarden, uitgebaat door een rechtspersoon die uitsluitend de uitbating van één of meerdere ziekenhuizen of gezondheidsvoorzieningen of medisch-sociale inrichtingen als statutair doel heeft.

De Koning kan de in het vorige lid bedoelde gezondheidsvoorzieningen, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, nader omschrijven.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, in afwijkingen voorzien ten aanzien van de bepaling bedoeld in het eerste lid.

§ 3. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de categorieën van rechtspersonen bepalen die een ziekenhuis of een locoregionaal klinisch ziekenhuisnetwerk mogen uitbaten.”

De federale overheid is op basis van haar bevoegdheid met betrekking tot de organieke wetgeving inzake ziekenhuizen¹⁴ onder meer bevoegd om structuren in het leven te roepen en om de ziekenhuizen te verplichten er deel van uit te maken.¹⁵ De voormelde wettelijke bepalingen leggen echter geenszins een publieke rechtsvorm op. Bijgevolg kan het verschil in behandeling dat uit het voor advies voorgelegde amendement voortvloeit, niet worden verantwoord aan de hand van de federale regeling en de federale bevoegdheden inzake de organieke wetgeving voor ziekenhuizen.

5.4. Gevraagd naar een andere verantwoording, verklaarde de gemachtigde:

“Dat het voorstel enkel bedoeld is voor welzijnsverenigingen blijkt uit pagina 1 van de memorie van toelichting bij het voorstel van decreet van 20 april 2021 waarin het enkel en alleen gaat over de bijkomende mogelijkheden voor welzijnsverenigingen.

In het advies 69.351/3 van de Raad van State van 1 juni 2021 wordt geen gewag gemaakt over het gelijkheidsbeginsel in relatie tot de autonome verzorgingsinstellingen.

Het onderscheid kan volgens ons worden gerechtvaardigd aangezien bijna alle ziekenhuizen in Vlaanderen vandaag deel uitmaken van een ziekenhuisnetwerk en die netwerken erkend zijn als een VZW structuur.

Ten slotte maakt het decreet op het lokaal bestuur in artikel 500 zelf een onderscheid door de autonome verzorgingsinstellingen uit te zonderen van artikel 286, § 2, 5°, artikel 485, derde lid, artikel 489 en artikel 490 van het decreet.”

Het gegeven dat “bijna alle ziekenhuizen” deel zouden uitmaken van een ziekenhuisnetwerk die de vorm van een vzw aannemen, lijkt niet pertinent om te verantwoorden dat autonome verzorgingsinstellingen met uitsluitend OCMW's of gemeenten als deelgenoot, in tegenstelling tot welzijnsverenigingen met uitsluitend OCMW's of gemeenten als deelgenoot, geen vzw of vennootschap zouden mogen oprichten of zouden moeten toetreden tot een vzw of aandeelhouder worden van een vennootschap.

Wat de uitzonderingen betreft waarin artikel 500 van het decreet van 22 december 2017 thans reeds voorziet, moet worden vastgesteld dat de in dat artikel vermelde bepalingen betrekking hebben op bekendmakings-, rapporterings- en boekhoudingsverplichtingen, en derhalve van een andere orde zijn dan de uitzondering die door het amendement wordt beoogd.

¹⁴ Artikel 5, § 1, I, eerste lid, 1°, a), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.

¹⁵ Adv.RvS 67.340/3 van 5 juni 2020 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de ordonnantie van 22 oktober 2020 ‘tot wijziging van de ordonnantie van 4 april 2019 betreffende de erkenning, de programmatie en de erkenningsprocedures van de ziekenhuizen, vormen van samenwerkingsverbanden tussen ziekenhuizen of ziekenhuisactiviteiten, om de samenwerking mogelijk te maken tussen ziekenhuizen waarbij een publiekrechtelijke rechtspersoon betrokken is zoals bedoeld in hoofdstuk XIIbis van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn’, *Parl.St.* Br.Parl. 2019-20, nr. B-43/1, 10, opmerking 3.

5.5. Zonder afbreuk te doen aan hetgeen in advies 68.452/3 is opgemerkt en in opmerking 5.1 in herinnering is gebracht, zullen de indieners van het voor advies voorgelegde amendement de voorgestelde uitzondering beter moeten kunnen verantwoorden in het licht van het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Wilfried VAN VAERENBERGH